

Brüssel, 5.6.2019
COM(2019) 511 final

Soovitus:

NÕUKOGU SOOVITUS,

**milles käsitletakse Horvaatia 2019. aasta riikliku reformikava ja esitatakse nõukogu
arvamus Horvaatia 2019. aasta lähenemisprogrammi kohta**

Soovitus:

NÕUKOGU SOOVITUS,

milles käsitletakse Horvaatia 2019. aasta riiklikku reformikava ja esitatakse nõukogu arvamus Horvaatia 2019. aasta lähenemisprogrammi kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 2 ja artikli 148 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta,¹ eriti selle artikli 9 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1176/2011 makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta,² eriti selle artikli 6 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni soovitusi,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi resolutsioone,

võttes arvesse Euroopa Ülemkogu järeldusi,

võttes arvesse tööhõivekomitee arvamust,

võttes arvesse majandus- ja rahanduskomitee arvamust,

võttes arvesse sotsiaalkaitsekomitee arvamust,

võttes arvesse majanduspoliitika komitee arvamust

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjon võttis 21. novembril 2018 vastu iga-aastase majanduskasvu analüüsi, mis tähistas majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta (2019) algust. Selles võeti nõuetekohaselt arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni poolt 17. novembril 2017 välja kuulutatud Euroopa sotsiaalõiguste sammast. Euroopa Ülemkogu kiitis 21. märtsil 2019 heaks iga-aastases majanduskasvu analüüsis esitatud prioriteedid. 21. novembril 2018 võttis komisjon määruse (EL) nr 1176/2011 alusel vastu ka häiremehhanismi aruande, milles nimetati Horvaatiat ühe liikmesriigina, kelle olukorda tuleb põhjalikult analüüsida.
- (2) 2019. aasta aruanne Horvaatia kohta³ avaldati 27. veebruaril 2019. Selles hinnati Horvaatia edusamme nõukogu poolt 13. juulil 2018 vastu võetud riigipõhiste

¹ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

² ELT L 306, 23.11.2011, lk 25.

³ SWD(2019) 1010 final.

soovituste täitmisel, varasematel aastatel vastu võetud soovituste järelmeetmete võtmisel ja strateegia „Euroopa 2020“ riiklike eesmärkide suunas liikumisel. See sisaldas ka vastavalt määruse (EL) nr 1176/2011 artiklile 5 tehtud põhjalikku analüüsi, mille tulemused avaldati samuti 27. veebruaril 2019⁴. Komisjon järeldas oma analüüsi põhjal, et Horvaatias esineb makromajanduslik tasakaalustamatus, mis tuleneb avaliku ja erasektori võla ning välisvõla kõrgest tasemest aeglase potentsiaalse majanduskasvu tingimustes. Samas on tasakaalustamatus viimastel aastatel vähenenud, mida on toetanud tugev nominaalkasv ja konservatiivne eelarvepoliitika. Negatiivne netovälispositsioon on tänu jooksevkonto pidevale ülejäägile paranenud. Valitsemissektori võlg on pärast 2015. aasta haripunkti märkimisväärselt kahanenud. Erasektori võlg väheneb samuti, ehkki sedamööda, kuidas laenumaht kasvab ja investeringud taastuvad, peaks selle tempo aeglustuma. Finantssektor on hästi kapitaliseeritud ja kasumlik, kuid endiselt on suur viivislaenude osakaal, mis küll näitab langustendentsi. Poliitikameetmeid on tõhustatud, kuid majanduse vastupanuvõime tugevdamiseks on struktuurimeetmete põhjalik rakendamine jätkuvalt väga oluline. Hoolimata mõningatest edusammudest ootavad endiselt lahendamist probleemid, mis on seotud majandus- ja valitsemissektori finantsstatistika täielikkuse, täpsuse ja õigeaegsusega.

- (3) Horvaatia esitas 18. aprillil 2019 oma 2019. aasta riikliku reformikava ja 2019. aasta lähenemisprogrammi. Selleks et võtta arvesse kõnealuste dokumentide omavahelisi seoseid, hinnati neid ühel ja samal ajal.
- (4) Asjaomaseid riigipõhiseid soovitusi on võetud teataval määral arvesse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide 2014.–2020. aasta programmide koostamisel. Nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013⁵ artikliga 23, võib komisjon juhul, kui on vaja toetada asjaomaste nõukogu soovituste rakendamist, nõuda, et liikmesriik vaataks läbi oma partnerluslepingu ja asjaomased programmid ning teeks nende muutmise ettepanekud. Komisjon esitas täiendavad üksikasjad kõnealuse sätte kasutamise kohta suunistes, milles käsitletakse seda, kuidas rakendada meetmeid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tõhususe sidumiseks usaldusväärse majandusjuhtimisega⁶.
- (5) Horvaatia suhtes kohaldatakse praegu stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikku osa ning võlareeglit. Lähtudes valitsemissektori 2018. aasta eelarveülejäägist 0,2 % SKPst, on 2019. aasta lähenemisprogrammis kavandatud 2019. aastaks nominaalse eelarvepositsiooni halvenemine –0,3 %ni SKPst ja seejärel selle järkjärguline paranemine kuni 0,8 %-lise ülejäägini 2022. aastal. Ümberarvutatud struktuurset eelarvepositsioonist⁷ nähtub, et keskpika perioodi eelarve-eesmärki, milleks on struktuurne eelarvepuudujääk 1 % SKPst alates 2020. aastast (2019. aastal oli eesmärk struktuurne eelarvepuudujääk 1,75 % SKPst), kavatakse kogu programmiperioodil ületada. 2019. aasta lähenemisprogrammi kohaselt peaks valitsemissektori võla suhe SKPsse võrreldes 2019. aasta 71,6 %ga vähenema 2020. aastaks 68,5 %ni ja

⁴ COM (2019) 150 final.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

⁶ COM(2014) 494 final.

⁷ Tsükliliselt kohandatud eelarvepositsioon, milles ei ole arvesse võetud ühekordseid ja ajutisi meetmeid ning mille komisjon on ümber arvutanud ühiselt kokku lepitud metoodika kohaselt.

2022. aastaks 62 %ni. Eelarveprognooside aluseks olev makromajanduslik stsenaarium on usutav, aga kavandatud eelarve-eesmärgid tunduvad ettevaatlikud. Komisjoni 2019. aasta kevadprognoosi kohaselt on valitsemissektori eelarvepositsioon 2019. ja 2020. aastal vastavalt 0,1 % ja 0,5 % SKPst. Komisjoni 2019. aasta kevadprognoosi kohaselt on struktuurne eelarvepositsioon 2019. aastal – 0,8 % ja 2020. aastal –0,5 % SKPst ning ületab seega keskpika perioodi eelarve-eesmärgi. Prognoositakse, et Horvaatia täidab 2019. ja 2020. aastal võlareeglit. Üldiselt on nõukogu prognooside põhjal seisukohal, et Horvaatia täidab 2019. ja 2020. aastal stabiilsuse ja kasvu pakti nõuded.

- (6) Detsembris 2018 võttis Horvaatia parlament vastu vastutustundliku eelarvepoliitika seaduse. Selle eesmärk on tugevdada eelarvepoliitika komisjoni ülesehitust ja volitusi ning kehtestada numbrilised eelarve-eeskirjad, sealhulgas struktuurse eelarvetasakaalu reegel. Märtsis 2019 tugevdati riigikontrolli volitusi karistusmehhanismidega, mida kasutatakse siis, kui riigikontrolli soovitusi ei täideta, ning laiendati auditeerimise ulatust. Eelarveraamistikku tugevdatakse muudetud eelarveseaduse vastuvõtmise kaudu veelgi. See peaks parandama eelarve planeerimist, eelarveandmete kogumist ja riiklike tagatiste andmise kriteeriume.
- (7) Horvaatia avaliku halduse territoriaalne killustatus mõjutab selle tõhusust ja süvendab piirkondlikke erinevusi. Paljudel väikestel kohalikel omavalitsustel puudub oma pädevusvaldkonda kuuluvate teenuste osutamiseks piisav finants- ja haldussuutlikkus. See tekitab suuri erinevusi avalike teenuste osutamisel majanduslikult ja halduslikult tugevate ja nõrkade kohalike omavalitsuste vahel kogu Horvaatias. Keskvalitsuse tasandil on ametiasutused astunud samme kohmaka riigiametite süsteemi lihtsustamiseks, kuid homogeenema süsteemi tagamiseks vajalikku õigusraamistikku ei ole veel vastu võetud. Keskvalitsuse kohalike üksuste ülesanded kavatakse üle anda kohalikele omavalitsustele.
- (8) Tervishoiusüsteemis on 2018. aastal kogunenud täiendav võlg, mis kujutab endast ohtu riigi rahandusele. Süsteemi rahastamine põhineb tööelise elanikkonna maksetel ja riigieelarve vahenditel, millest kogukulude katmiseks ei piisa. Tervishoiusüsteemi rahaline olukord peaks paranema tänu 2019. aastal suurendatud tervisekindlustuse kindlustusmaksetele ja detsembris 2018 tõstetud tubakaaktsiisile. Haiglate käimasolev funktsionaalne lõimimine ja meetmed parema esmatasandi tervishoiu tagamiseks võivad suurendada kulutuste tõhusust, kuid nende elluviimine on aeglane.
- (9) Avaliku halduse ja selle talituste palgakujundusraamistiku ebahühtlus tõkestab võrdset kohtlemist ja keskset kontrolli avaliku sektori palgakulude üle. Raamistiku ühtlustamiseks kavandatud õigusakti vastuvõtmine on mitu korda edasi lükatud. Seaduse eesmärk on saavutada suurem ühtlustamine kogu avalikus halduses, kehtestades ühtsed palgatabelid ja töö keerukuse koefitsiendid, mis põhinevad ühtsematel ametijuhenditel ja pädevusraamistikel. Horvaatias on sotsiaaldialoogi raamistik, kuid sotsiaalpartneritele valmistab muret see, et tõelist dialoogi takistavad kehtestatud töömeetodid ja -kord. Samuti nõrgendab sotsiaaldialoogi tõhusust ametiühingute killustatus.
- (10) 2018. aastal jätkus töötuse määra kiire vähenemine. Ka noorte töötus vähenes märkimisväärselt, kuid on endiselt suur. Sellele vaatamata on Horvaatias aktiivsuse ja tööhõive määrad madalad, kusjuures mitteaktiivsuse kõige levinumad põhjused on ennetähtaegne pensionile jäämine ja hoolduskohustuste täitmine. Juurdepääs tööturule peab paranema, näiteks vajalike oskuste prognoosimise ja nende pakkumise kaudu. Paljud mitteaktiivsust põhjustavad tegurid on endiselt alles ning tundub, et praegused

tööturule sisenemist hõlbustavad meetmed ei ole piisavad. Tööturuasutuste suutlikkus on piiratud ning tööhõivetalituste, sotsiaalasutuste ja muude asjaomaste sidusrühmade koostöö on nõrk. 2019. aastal jõustus oluline pensionisüsteemi reformi pakett. Reformi kolm peamist eesmärki on: i) tegeleda süsteemi ülesehituse probleemidega, mis on viinud teatavate pensionäriühikute ebaõiglase kohtlemiseni; ii) parandada pensionisüsteemi jätkusuutlikkust tööelu kestuse pikendamise kaudu ning iii) tugevdada teise pensionisamba institutsioonilist ülesehitust ja tulemuslikkust.

- (11) Haridustase Horvaatias sõltub paljuski sotsiaal-majanduslikest erinevustest. Horvaatia haridustase on allpool ELi keskmist, eriti alushariduse ja lapsehoiu, põhioskuste, kolmanda taseme hariduse omandamise, täiskasvanuhariduse ning selle poolest, kui võrd vastavad kutseharidus ja -koolitus tööturu vajadustele. Horvaatia tegeleb katseprojekti raames õppekavade reformiga, kuid reformi täielik potentsiaal saavutatakse ainult siis, kui see viiakse täielikult ellu ja koolitatakse ka õpetajaid.
- (12) Vaatamata ikka veel suhteliselt suurele tööpuudusele on teatavates majandussektorites eelkõige oskuste nappuse tõttu puudu töajõud. Digioskuste parandamine saaks suurendada tootlikkust ja vähendada teatavate oskuste nappust. Kutsehariduse ja -koolituse vähene vastavus tööturu vajadustele on koolilõpetajate madala tööhõive põhjuseks. Õpilaste osalemine töökohal toimuva väljaõppe programmides on vähene. Piirkondlike pädevuskeskuste loomine ja duaalõppe katseprogramm peaksid parandama kutsehariduse ja -koolituse kvaliteeti ning hõlbustama vajalike oskuste väljaselgitamist. Osalemine täiskasvanuhariduse programmides, mida pakutakse osana meetmetest, mis aitavad inimestel tööd või koolitust leida, on madal. See kehtib eelkõige haridust kõige rohkem vajavate isikute, näiteks madala kvalifikatsiooniga töötajate ja töötute puhul.
- (13) Vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus oleva elanikkonna osakaal on vähenemas, kuid on jätkuvalt ELi keskmisest suurem. See oht puudutab peamiselt eakaid ja puuetega inimesi. Sotsiaalhüvitiste mõju vaesuse vähendamisel on ELi keskmisega võrreldes endiselt väike. Ametiasutused on võtnud meetmeid, et parandada kohalikul tasandil pakutavate sotsiaalhüvitiste registreerimist, ühtlustades nende klassifitseerimist. Nõnda peaks saama riigis pakutavatest hüvitistest parema ülevaate, mida saaks seejärel kasutada sotsiaalkaitsesüsteemi tõhususe parandamiseks, et jõuda nendeni, kes tuge kõige enam vajavad.
- (14) Transpordivõrk on ebauhtlane ja raudteetaristu arendamine on märgatavalt maha jäänud, mis pärsib teenuse kvaliteeti ja töötajate liikuvust. Väiksemates linnades puudub piisav ühistransporditaristu. Maanteetranspordist tulenev kasvuhoonegaaside heide on viimase viie aasta jooksul oluliselt suurenenud. Taastuvate energiaallikate osakaal transpordisektoris on tunduvalt väiksem kui 2020. aastaks seatud eesmärk 10 %. Vaja on täiendavaid jõupingutusi ja investeeringuid fossiilkütuseid kasutavate autode suure osakaalu tegelikuks vähendamiseks, ühendvedude edendamiseks ja kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks transpordisektoris üldisemalt.
- (15) Horvaatia suurt energiamahukust saaks vähendada investeeringutega energiatõhususse ja arukatesse energiasüsteemidesse. Erilist tähelepanu tuleks pöörata hoonete energiatarbimise vähendamisele ja kaugküttevõrkude energiatõhususe parandamisele. Tuule- ja päikeseenergia tootmisse tehtavatel investeeringutel, aga ka taastuvatel energiaallikatel kütte ja jahutuse valdkonnas on samuti suur potentsiaal. Nende edendamine võimaldaks suurendada energiasõltumatust ka Horvaatia saartel kooskõlas ELi saarte puhta energia algatusega. Lisaks on Horvaatia eriti tundlik kliimaohutude, eelkõige üleujutuste ja metsatulekahjude suhtes.

- (16) Investeeringud võimaldaksid edendada ka üleminekut ringmajandusele. Investeeringuid on vaja, et toetada jäätmete liigiti kogumist ja ringlussevõttu kui alternatiive prügilasse ladestamisele, arendada toorainete asendamist, suurendada nõudlust ringlussevõetud materjali järele ning edendada üldsuse teadlikkust säästvast tarbimisest ja käitumisest. Lisaks on vaja märkimisväärseid investeeringuid, et tagada reovee kogumine ja puhastamine asumites, mille inimekvivalent on üle 2 000. Veevõrkudesse tehtavad investeeringud aitaksid vähendada joogivee lekkeid ja täita seni saavutamata kvaliteedinõudeid.
- (17) Teadus- ja innovatsioonisuutlikkus ning tipp tehnoloogiate kasutuselevõtt vajavad investeeringuid, et parandada innovatsioonitulemusi ja edendada tootlikkuse kasvu, mida praegu takistab killustatud ja ebatõhus teadus- ja innovatsioonipoliitika. Horvaatia aruka spetsialiseerumise strateegia (2016–2020) eesmärk on edendada innovatsiooni, kõrvaldada süsteemi killustatus ja tagada teadus- ja arendustegevuse vastavus põhilistele majandusprioriteetidele. Samas eeldatakse, et selle rakendamine kiireneb veelgi. Investeeringutega saaks toetada ülikoolide ja ettevõtete koostööd tehnosiirde ja teadustulemuste kommertskasutuse võimaldamiseks ning tõhustada juhtimist.
- (18) Riigile kuuluvate ettevõtete üldjuhtimise parandamiseks võetud meetmete elluviimine edeneb aeglaselt. Vastu võeti uued äriühingu üldjuhtimise põhimõtted ja nähti ette keskpika perioodi kavandamine ja tulemusaruandlus. Ent majandust pärsvivad endiselt riigile kuuluvate ettevõtete suur osakaal paljudes sektorites, nende madal kasumlikkus ja nõrk tootlikkus. 2018. aastal vähendati erilist huvi pakkuvate ettevõtete arvu ning rohkem ettevõtteid vastavad nüüd ametlikult tingimustele, mis võimaldavad neid müüa, kuid selget erastamisstrateegiat veel ei ole. Tundub, et ametiasutused keskenduvad allesjäänud mahuka vähemusosaluse müügile ja mittetootlike varade aktiveerimisele. Korruptsioon on laialt levinud ja kasvab. Korruptsiooni ennetamiseks ja selle eest karistamiseks puuduvad tõhusad vahendid, eriti kohalikul tasandil. Kohalikes avaliku sektori ettevõtetes tuleb tõhustada ametisse nimetatud isikute kontrolli- ja karistusmehhanisme.
- (19) Liigsed haldus- ja õiguslikud nõuded ning maksutaolised lõivud koormavad eelkõige väiksemaid ettevõtteid. Halduskoormus on välja selgitatud, mis võimaldab ametiasutustel võtta põhjendatud meetmeid halduskoormuse vähendamiseks. Maksutaoliste lõivude vähendamine on pidurdunud. Konkurentsi pärsub üleliia reguleeritud kutsealade suur arv. Teatavates sektorites, eelkõige taksoteenuste sektoris, on tehtud edusamme, kuid paljude majanduslikult oluliste kutsealade puhul esineb liigseid piiranguid.
- (20) Tsiviil- ja kaubanduskohtutes kuhjunud kohtuasjade suur arv ja pikad kohtumenetlused vähendavad õiguskindlust, kriminaalõiguse ebaefektiivsus takistab aga võitlust majandus- ja finantsrikkumiste vastu. Kohtusüsteemi sõltumatuse tajumine on veelgi halvenenud. Riikliku kohtunõukogu seaduse muudatused võeti vastu 2018. aastal. Kui välja arvata kõrgem kaubanduskohus, on kuhjunud kohtuasjade hulga vähenemine peamiselt tingitud sissetulevate kohtuasjade hulga vähenemisest. Mõnes kohtus katsetatakse elektroonilist suhtlust, kuid üle riigi ei ole seda veel laiendatud.
- (21) ELi vahendite kavandamine ajavahemikuks 2021–2027 võib aidata kõrvaldada mõningad soovitud nimetatud puudused, eelkõige riigiaruande⁸ D lisas käsitletud valdkondades. See võimaldaks Horvaatial kõnealuseid vahendeid asjaomaste sektorite

⁸

SWD(2019) 1010 final.

puhul võimalikult hästi ära kasutada, võttes arvesse piirkondlikke erinevusi. Selle investeeringu edu tagamiseks on oluline suurendada riigi haldussuutlikkust kõnealuste vahendite haldamisel. Riigihangete institutsioonilist raamistikku tuleb tugevdada, et parandada nõuete täitmist ja võimaldada strateegiliste hangete abil saavutada poliitikaeesmärke ning tagada avalike vahendite tõhus kasutamine.

- (22) Komisjon on Euroopa poolaasta (2019) raames Horvaatia majanduspoliitikat põhjalikult analüüsinud ja avaldanud selle tulemused 2019. aasta riigiaruandes. Ta on hinnanud ka 2019. aasta lähenemisprogrammi ja 2019. aasta riikliku reformikava ning varasematel aastatel Horvaatiale esitatud soovitude järelmeetmeid. Lisaks nende asjakohasusele Horvaatia eelarve- ja sotsiaalmajanduspoliitika jätkusuutlikkuse seisukohast võttis ta arvesse ka nende vastavust liidu õigusnormidele ja suunistele. See kajastab vajadust tugevdada liidu üldist majandusjuhtimist riigi tulevastesse otsustesse liidu tasandi panuse andmise kaudu.
- (23) Võttes arvesse kõnealust hindamist, on nõukogu 2019. aasta lähenemisprogrammiga tutvunud ja on arvamusel,⁹ et Horvaatia täidab stabiilsuse ja kasvu pakti.
- (24) Võttes arvesse komisjoni põhjalikku analüüsi ja kõnealust hindamist, on nõukogu 2019. riikliku reformikava ja 2019. lähenemisprogrammiga tutvunud. Määruse (EL) nr 1176/2011 artikli 6 alusel antud nõukogu soovitusel kajastuvad allpool esitatud soovitustes 1–4. Soovitus 1 osutatud eelarvepoliitika meetmed aitavad muu hulgas tegeleda valitsemissektori suure võlga seotud tasakaalustamatusega,

SOOVITAB Horvaatiale võtta 2019. ja 2020. aastal järgmisi meetmeid.

1. Tugevdada eelarveraamistikku ja tingimuslike kohustuste järelevalvet kesk- ja kohalikul tasandil. Vähendada avaliku halduse territoriaalset killustatust ja ühtlustada pädevuste funktsionaalset jaotust.
2. Minna edasi haridusreformiga, et parandada hariduse ja koolituse kättesaadavust igal tasandil, aga ka nende kvaliteeti ja vastavust tööturu vajadustele. Konsolideerida sotsiaalhüvitisi ja suurendada nende vaesust vähendavat mõju. Tugevdada tööturumeetmeid ja -asutusi ning parandada nende tegevuse koordineerimist sotsiaalasutustega. Võtta sotsiaalpartneritega konsulteerides kasutusele ühtlustatud palgakujundusraamistik avaliku halduse ja selle talituste töötajate jaoks.
3. Keskenduda investeeringutega seotud majanduspoliitikas teadusuuringutele ja innovatsioonile, säästvatele linna- ja raudteetranspordile, energiatõhususele, taastuvatele energiaallikatele ja keskkonnataristule, võttes arvesse piirkondlikke erinevusi. Tugevdada haldussuutlikkust, et kavandada ja rakendada avalikke projekte ja meetmeid.

⁹ Vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 9 lõikele 2.

4. Parandada riigile kuuluvate ettevõtete üldjuhtimist ning soodustada selliste ettevõtete ja tootmisega mitteseotud varade müüki. Tõhustada korrupsiooni ennetamist ja korrupsiooni eest karistamist, eelkõige kohalikul tasandil. Lühendada kohtumenetluste kestust ja soodustada elektroonilise suhtluse kasutamist kohtutes. Vähendada kõige koormavamaid maksutaolisi lõivusid ning toote- ja teenuseturgude ülemäärast reguleerimist.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*